

POD POHÁDKOVÝM KOPEČKEM JE ÚDOLÍČKO

Většina obyvatel Borů už ví, kde je Pohádkový kopeček, protože tam byla na vycházce nebo na některé akci. A zmlou, která leží vpravo od místní komunikace na Radenice, letos děti pojmenovaly jako Údolíčko. Začíná hned za mostem přes Bábačku rovinatým úsekem s loukou a poličkem. Postupně se však terén prohlubuje. Uprostřed svahů Údolíčka teče potůček, jenž vyúsťuje v Bábačce. A celé Údolíčko je hustě zarostlé různě velkými stromy a keři. Jsou tu hlavně olše a vrby, břízy, také třešeň, jedna borovice a jírovec. Mezi nimi roste líska, černý bez, trnka, hloh, šípková růže a vrba jíva. Stejně jako silnička tak i údolíčko stoupá do svahu a končí asi po 300 m u výsypky kamenolomu. Zde nyní začíná potůček, jenž kdysi, když tu ještě nebyl kamenolom, pokračoval daleko do polí. Proto dnes už nemá stálý průtok, nejvíce vody má na jaře ze sněhu a pak z podzimních dešťů. Stále však zachycuje přívaly vod při prudkých deštích z okolního pole, silnice a i z kamenolomu, které zpomalí a beze škody odvede dál. Na opačné straně údolí, než je cesta do Radenic vedla, jak je ještě dnes poznat, starobylá a katastrovaná polní cesta, která končila až u cesty z Cyrilova do Radenic. Její začátek i závěrečná část se dodnes používají.

Uvnitř, v tom bezejmenném Údolíčku asi málokdo byl. A přitom je tak zajímavé. Hned na jaře tu kvetou orseje, sasanky, blatouchy a řeřišnice. Když rozkvetou všechny jivy, co tu jsou, včely mají bohatou pastvu a celé údolíčko hučí jako jeden úl. Začátkem léta už průchodu brání spousta vysokých rostlin. Kopriva, starček, bršlice, netýkavka, kaprad' samec, kuklík, pryskyřník, kostival, ostřice, šťovík, kakost a mnoho dalších rostlin, dosahujících až do pasu. Pod nohama, na které se tulí lepkavý svízel, nebo je poutá svými trny ostružiník, poskakují žáby, ve vzduchu poletuje mnoho ptáků a všude se hemží hmyz. A ten vlhký vzduch plný pachů a vůní! Slunce jen probleskuje temná místa v údolí a návštěvník hledající průchod mezi keři a stromy musí dávat pozor, aby si nenamočil obuv. Návštěva Údolíčka je velkým dobrodružstvím a krásným zážitkem z pestré přírody nacházející se hned za humny. Takových míst už není mnoho. Škoda, že i toto místo je už částečně znehodnoceno.

Letos na jaře jsme zaslechli zvěsti o vykácení a zasypání Údolíčka. Tím záměrem jsme se velmi znepokojili a hledali nějaké řešení tohoto problému. Vždyť je to interakční prvek územního systému ekologické stability obce. Jako vodní tok má svého

správce a pozemky mají svého vlastníka, kterým je obec. Ano, také se tam někdy kácelo, ale jen se souhlasem obce a byly to jen přestálé stromy nebo výchovná probírka.

Tím záměrem by se zabily dvě mouchy jednou ranou, jak se říká. A zdánlivě odstranil mnohaletý problém. Někteří obyvatelé obce, i když to nejsou jen oni, ostatně řadu z nich bychom mohli jmenovat, protože jsme je tam viděli nebo je znají jejich spoluobčané, Údolíčko využívají jako místo, které je dobře příjezdné a prostorné. A proto sem vozí nepotřebné krámy, trávu, větve a brambory, vybourané zdivo, tašky nebo kachličky z koupelny, pneumatiky, sklo nebo různé obaly. Je toho v horní části Údolíčka už tolik, že jsou tím zasypány do výšky i některé kmeny stromů. Nijak se přitom neohlíží ani na všeobecně známé předpisy, které tuto činnost zakazují. Natož aby hleděli na tabulku, že je toto zakázáno pod pokoutou (kterou dosud ale ještě nikdo nedostal). Přitom některé z těchto odpadků lze zdarma odevzdat do kontejnerů při pravidelném svozu nebezpečného odpadu. A biologický odpad lze zavést na místní kompostárnu. Dnes už ale lze ke sledování této nekalé činnosti využít moderní techniku, která zajistí potřebné důkazy k jejímu řádnému projednání a potrestání pachatelů.

Ve spolupráci s MOP Bobeš a obecní knihovnou byly v Údolíčku 1. dubna zhotoveny a u cesty umístěny barevné informační tabulky proti nepořádku, k vysvětlení významu údolíčka pro přírodu s výzvou k jeho zachování. A pak jsme využili možnosti a v rámci projektu „Podpora zapojení obyvatel Vysočiny do ochrany přírody a krajiny“ jsme obdrželi od Sdružení Krajina, o.s. finanční podporu na akci „Zvelebujeme Pohádkový kopeček a Údolíčko“. Projekt je podpořen Ministerstvem životního prostředí ČR a Státním fondem životního prostředí ČR. 15.4. byl proveden úklid a odvoz části odpadků a 13. května bylo zpřístupněno údolíčko lávkou. Děti, spolu s vedoucími zde už letos strávily na 110 hodin.

Umístění tabulek a celá činnost s dětmi se už setkala veřejnosti (nejen místní) s mimořádným ohlasem. Snad se tyto aktivity, které budou dále pokračovat, setkají s podporou na příslušných úředních místech v obci i u jejich obyvatel. Když děti

mohly jít s úklidem odpadků příkladem, najdou se i další, kteří ho budou následovat? Údolíčko také hlídají obyvatelé pohádkového domečku, který si v něm děti postavily, pečují o něj a chodí po vlastnoručně vybudovaných schůdkách a lávce přes potůček navštěvovat. Budou muset tito skřítkové a zvířátka

dětem žalovat, co nepěkného se znovu v Údolíčku děje?! Nebo bude nutné Údolíčko k jeho ochraně před nepořádnými lidmi oplotit vysokým plotem? Přece nebude naše Údolíčko následovat všechny ty v minulosti zavezené úvozy v polích? Snad už jsme přece jen moudřejší!

Také na Pohádkovém kopečku, jako součásti zmíněného projektu, který byl prováděn už v minulém roce, se nezahálelo. Jsou vyřezané keře šipků a tak se znova po létech může používat původní cesta a ne jezdit po louce, je posečená tráva, a ošetřené vysazené stromky. Tak bylo odpracováno na 40 hodin. Radost

máme také z toho, že se zde po několika letech zase páčila čarodějnice, na kterou obec přispěla dřevem ze souší v obecním lese. Péče o Pohádkový kopeček bude pokračovat.

Tak jako se nám za účasti veřejnosti už podařilo uklidit a pěkně upravit Pohádkový kopeček, čemuž mnozí nevěřili, budeme usilovat o vyřešení nepořádku v Údolíčku. Přece si už nenecháme dál kazit od nezodpovědných lidí krásnou přírodu u naší obce!

Pavel Kříž, ZO ČSOP Bory

POZVÁNKA DO PŘÍRODY - POMÁHÁME MRÁZKOVĚ LOUCE

V sobotu, nebo v neděli 23. - 24. července se koná na Mrázkové louce opět tradiční sečení a úklid trávy v rámci projektu „Pomáháme Mrázkové louce“ aneb „Jak kosil strýček Mrázek a sušila seno tetička Mrázková“. Akce se koná v rámci projektu „Podpora zapojení obyvatel Vysočiny do ochrany přírody a krajiny“ na který jsme od Sdružení Krajina, o.s. obdrželi finanční podporu díky Ministerstvu životního prostředí ČR a Státnímu fondu životního prostředí ČR.

Na setkání děti s rodiči a prarodiči a také popovídání o tom, jak se dříve sekla tráva kosou a sušilo seno, spojené s prohlídkou Mrázkovy louky a občerstvením zvou ZO ČSOP Bory a MOP Bobeš.

WALES 2011

Dostala jsem možnost zúčastnit se **studijně pracovního výjezdu do Walesu** a jsem tomu moc ráda, neboť to byla cesta zajímavá a přínosná.

Mé zážitky z této cesty se dají rozdělit do 3 částí.

1. Spolucestující v našem busu. Tolik zapálených, všestranně činných a zajímavých lidí pohromadě je velká radost. Povídání cestou, na pokoji, všude... To je zdroj nápadů na dlouhou dobu.

2. Naprosto jiná, nová země. Jedete tam 23 hodin, překročíte hranice několika států, ve vlaku podjedete kanál La Manche, a najednou se jezdí vlevo, kohoutky na umyvadle jsou zásadně 2 (teplá a studená voda zvlášť), domy jsou malé, všude jsou ohrady z živého plotu a v nich ovce, atd..

Ale: rostou tu stejné a podobné rostliny jako u nás a lidé mají v mnohém stejné starosti, jako my! A tím se dostávám k části třetí...

3. Odborná náplň celé cesty: exkurze, přednášky, projekty, návštěvy... Absolvovali jsme jich celkem asi 14. Celá cesta byla zaměřena na sociální projekty, které pomáhají nezaměstnaným, nebo lidem s nízkými příjmy a pak na programy, které se věnují ekologii a úspoře energií a udržitelnému rozvoji. **A tak jsme např.** - navštívili komunitní a permakulturní zahradu v Cardiffu a komunitně podporované zemědělství v Coed Hills.

- se seznámili s tím, co je Časová banka. Tahle nová, úžasná myšlenka pomohla z nejhorsího hornického městečku Pontycymer, kde byla ukončena těžba a naprostá většina mužů rázem přišla o práci.

- zjistili, že myšlenka fair trade (spravedlivého obchodu) je ve Walesu mnohem dál, než u nás.

- navštívili malou vodní elektrárnu v Talybontu, kterou provozuje místní komunita a tedy veškerý výtěžek jde zpět do rozvoje místa. Stejně tak projekt ve městě Santfields, který podobným způsobem využívá solární panely.

- viděli řadu dílen, kde např. opravují staré elektrospotřebiče, nábytek, jízdní kola a šatstvo, které pak slouží lidem s nízkými příjmy.

- navštívili také organizace, kde se věnují nezaměstnaným, učí je novým dovednostem a pomáhají při hledání práce.

- na radnici v Kingtonu besedovali s panem starostou a dalšími představiteli města o komunitním plánování a myšlence Tranzition (přechod) na udržitelný život o které se u nás zatím málo ví.

Celou dobu našeho pobytu se o nás starali Margaret Minnick, Rob McGhee a Martin Fitton. U Martina na farmě jsme dokonce strávili jednu noc, a bylo to zajímavé a milé. Pobývali jsme u moře i v horách, i v hlavním městě a setkávali se všude s milými a vstřícnými lidmi.

Blanka Křížová

Projekt Transfer know-how a budování mezisektorového partnerství v obcích je podpořen z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

SDH BORY V ROCE 2011

V neděli 22. května se v obci Znětíně konal další ročník okrskové soutěže v požárním sportu. Těto soutěže se pravidelně účastní i naše jednotka SDH Bory. Tento rok byl ale výjimečný tím, že se zúčastnila již 3 družstva – 2 mužská a 1 ženské. Celkově se soutěže zúčastnilo 13 družstev z celého okrsku Radostín nad Oslavou.

Soutěž začala ve 13.00 slavnostním nástupem všech družstev. Poté následovala štafeta. Jako první na štafetu nastupovaly ženy a poté muži. Každé družstvo má možnost dvou pokusů. V rámci štafety musí závodníci proskočit oknem, překonat bariéru, běžet s hadicemi po kladině a přenést hasicí přístroj. Druhá část soutěže je požární útok. Zde šlo jako první opět družstvo žen. Byla to jejich premiéra na soutěži. Velice pečlivě se na ni připravovaly a po úspěšném pokusu bylo jasné, že se jim jejich příprava vyplatila. Výsledným časem bylo 39 sekund. Všichni jsme byli spokojeni nejen s výborným časem, ale i s vydařeným pokusem. Po kategorii žen nastupovali muži. Z družstev z Borů nejdříve nastoupilo družstvo Bory „A“, které pokus provedlo s časem 32,7 sekund. Družstvo Bory „B“ bylo v požárním útoku těsně v závěsu s časem 33,1 sekund.

Při závěrečném hodnocení skončilo družstvo Bory „A“ na krásném čtvrtém místě, Bory „B“ na místě jedenáctém. Družstvo žen Bory po všech splněných disciplínách získalo první místo a tím si zajistilo postup do okresního kola.

František Zikmund, velitel SDH Bory

Okresní kolo se konalo o týden později ve Lhotkách u Velkého Meziříčí. Během celého závodu bylo velmi nepříznivé počasí, ale i přesto se soutěžilo jako o závod. Nejprve byla opět štafeta. Zde bylo důležité překonat všechny překážky, ale také se snažit dokončit štafetu na mokré trávě a za deště bez úrazu. Zde jsme excelovaly s krásným časem 86,71 sekund (pouze o dvě sekundy horší než závodnice z Velkého Meziříčí, které mají za sebou několikaletou přípravu v nesrovnatelně lepších podmínkách). Požární útok byl také vydařený a vylepšily jsme si i čas z okrskového kola – tento-

krát jsme to zvládly za 38,63 sekund. Celkově jsme skončily na krásném druhém místě.

Michaela Zikmundová, vedoucí družstva žen

Naše družstva startovala v tomto složení:

Družstvo žen Bory: Michaela Zikmundová, Zuzana Filipová, Jitka Filipová, Lenka Křehlíková, Ludmila Novotná, Anežka Ochránová, Markéta Ochránová

Bory „A“ (starší): František Zikmund, Antonín Novotný, Vladimír Hlaváč, Ondřej Zikmund, Pavel Láznicka, Jan Zikmund, Aleš Vávra

Bory „B“ (mladší): Miroslav Požár, Luděk Večeřa, Ondřej Dostál, Lubomír Prudek, Pavel Krejčí, Jiří Fňukal, Josef Ochrana, Zdeněk Krejčí, Radek Dostál

VPP

V letošním roce opět v naší obci pracují 2 ženy na VPP. Je to Marie Kabrdová a Dagmar Hašková. A že jsou to děvčata šikovná, je vidět na každém kroku. A my jsme moc rádi, že je tu máme. BK

